

2011

Walterland Kupa

2011. ápr. 16-17-én került megrendezésre Szegeden a Walterland Kupa. Széles Ádám a CSHE versenyzője U18 kategóriában indult a versenyen. A pénteki edzésnapon a zordidőjárás ellenére 10320 gramm halat sikerült zsákmányolnia. A fogás kispontyokból és nagyobb testű kárászokból állt. Szombaton reggel 7 órától lehetett regisztrálni, 8:30kor volt a sorsolás. A verseny népszerűségét mutatja, hogy 157 regisztrált versenyző vett részt a versenyen. A szombati napon 9560 grammal szektor I.-est sikerült elérni, így nagy reményekkel várhatta a vasárnapi második fordulót. A vasárnapi reggeli sorsolás során a legkedvezőtlenebb helyet sikerült kihúznia, a felnőttek mellé, a legbelső helyet. Emiatt a felnőtt versenyző elhúzta a halat 13 méteren, mert Ádám csak 11,5 méteren horgászhatott. A halak nem jöttek ki igazán az ő etetésére. A szép fogás ellenére a második fordulóban csak a szektor IV. sikerült elérni.

Összesítésben a verseny második helyét sikerült megszereznie. Gratulálunk a nagyszerű eredményhez!

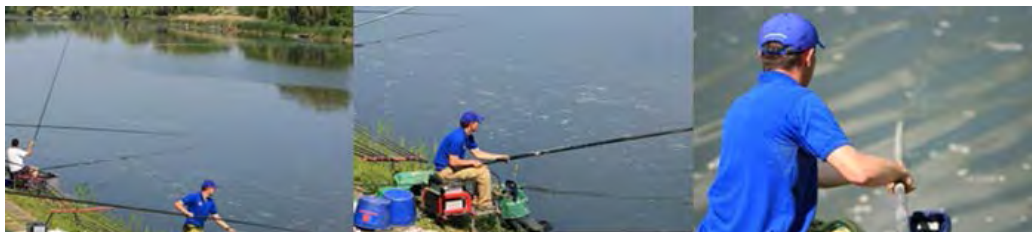
Országos Egyéni Horgász Bajnokság, Keleti elődöntő

Ribli János egyesületünk versenyzője küldött verseny beszámolót:

Az U22 korosztályból kiiregedve érkezett az első év, amikor beneveztem a felnőtt OB-ra. A három szakaszból álló verseny első része, a keleti csoport számára, Szolnokon került megrendezésre. A versenynek 36 indulója volt, és az első 23 juthatott be a középdöntőbe. A szolnoki pályán a korábbi évekkel szemben egyértelműen túlsúlyba kerültek a dévérkeszegek a törpeharcsával szemben. A keszegek átlagsúlya 8 dkg körül mozgott és a jobbak akár 100-130 darabot is megfogtak belőle a 4 órás verseny alatt.

Az első fordulóban az etetési taktikában vétettem nagyobb hibákat, ezért csak a 9. helyen végeztem az "A" szektorban. A második napon kihúztam az úgynevezett „váltóhelyet” a "B" szektorban, ahol meglehetősen kedvezőtlenek a mederviszonyok. Ebben a fordulóban a 8. helyet sikerült elérnem, megőrizve ezzel a továbbjutás esélyét, hiszen így a 25. helyről vártam az utolsó, mindent eldöntő napot. Gyulai Feri tanácsára kockázatosabb taktikával készültem az utolsó napra. A "C" szektorban rövid, 9.5 méteres bottal erős szereléssel vágtam neki a horgászatnak. Másfél óra után egyre jobban sikerült magam mögött hagyni a szomszédaimat a dévérek ütemes fogásával. A négy óra alatt 100 db halat, közte 4 kispontyot fogtam (8680 g). Ez a 2. helyre volt elegendő a szektorban, mert az abszolút szélső helyen horgászó Újszászi Richárd, a helyet kihasználva, 60 dekával többet fogott nálam. Az utolsó napi jó eredménynek köszönhetően 16. helyen jutottam a középdöntőbe, ahol az ország 48 legjobb felnőtt versenyhorgásza küzd a bajnoki címért július 21-től Tiszakécskén.

A versenyen nyújtott háttér munkáért külön szeretnék köszönetet mondani Hipszki Robi és Varga Laci csapatársaimnak.

Beszámoló a CSHE 2011.-évi házibajnokságáról

2011. május 7-én került megrendezésre a CSHE házi horgászversenye az egyesület horgásztanyája előtti kis-Duna szakaszon. A versenyen 43-an indultak. A kategóriák eredményei a következők:

Nyugdíjas:

1. ETELE CSABA 800 gr.
2. HERMANN LÁSZLÓ 480 gr.
3. KRONAVETTER ISTVÁN 160 gr.

Női:

1. VIDA KRISZTINA 2440 gr.
2. CSÁNYI TÜNDE 2140 gr.
3. FARKAS KEIZER ERIKA 860 gr.

Gyermek:

1. BOLDOG BÁLINT 540 gr.
2. SZÉLL ZOLTÁN 440 gr.
3. MARTIN MÁRTON 400 gr.

Férfi:

1. DANKÓ GÁBOR 1880 gr.
2. KOVÁCS FERENC 1400 gr.
- 3_4. HORVÁTH ISTVÁN 700 gr.
- 3_4 KOVÁCS BÉLA 700 gr.

Ifi:

1. POGONYI MÁTYÁS 1760 gr.
2. LANCZ BENJAMIN 760 gr.
3. HERMANN ÁDÁM 400 gr.

A legnagyobb halért járó különdíjat Dankó Gábor és Kovács Ferenc megosztva kapta 440-440 gr-os halaikért.

2011. május 14-én került megrendezésre az RDHSZ I. o. csapatbajnoksága.

Összesített eredmények:

Helyezés	Csapat	A	B	C	D	E	F	G	H	Összes fogás (g)	Össz.pont szám
1	Molnár-sziget "P"	4	2	2	2	1	2	2	1	10 890	16
2	Molnár-sziget "E"	6	4	1	4	2	1	4	4	8640	26
3	Csepel "I."	1	5	3	5	3	4	3	2	8160	26
4	Csepel Ász	2	1	5	6	4	3	5	6	5760	32
5	Csepel "II."	5	3	4	3	5	6	1	5	4610	32
6	Szigetszentmiklós	3	6	6	1	6	5	6	3	5660	36

MOHOSZ KUPA 2011.

2011-ben ismét a csepeli versenypályán került megrendezésre a MOHOSZ matchbotos kupa.

A pálya, szokásos arcával szemben, reggel állóvízzel fogadta a résztvevőket, ami nem sok jót sejtetett. Ezt tetézte a nagy mennyiségű nyárfaszösz és az időközben felerősödő szél is. A versenyzők dolgát az evezősök is tovább nehezítették.

Mindenki haltalan versenyre számított, ami be is igazolódott, hiszen az utánpótlás kategóriában indult 5 versenyző összesen kevesebb mint fél kilogramm halat fogott.

Egyesületünk versenyzője **Szilágyi Balázs**, az „Utánpótlás szektor” győztese lett. A szélső helyről, 160 gr. halat sikerült fognia. Összességében elmondható, hogy a versenyt „bónuszhalakkal” lehetett megnyerni, hiszen a felnőtt kategóriában is egy-egy beugró jász, vagy dévér, már dobogós helyezést eredményezett. Gyakorlatilag az apró "nünükéknek" is örültek a versenyzők. Sajnos sok tapasztalatot - a győztes versenyző elmondása szerint - nem sikerült a verseny alatt szereznie, hiszen az előkészített match és bolognai botok különböző módon voltak súlyozva, különböző mélységre voltak beállítva, és az etetésen is megpróbált minden lehetséges módosítást, de egyik sem hozta az előre elképzelt halmennyiséget.

Bízunk benne, hogy jövőre a pálya a megszokott, „halasabb” arcát mutatja!

Sensas-MAHOR Kupa 2011.

Véget ért a két fordulós Sensas-MAHOR Kupa, mely a rendezők szándéka szerint lehetőséget teremt az Országos Klub Csapat Bajnokságra való minél tökéletesebb felkészüléshez. Sikeresen szerepelt a fiatalokból álló Timár mix-Csepel H.E. csapat: Nedvesi János tréner, Varga László, Bagó László, Hipszki Róbert és Ribli János összeállításban.

Csapat versenyben ötödik helyen végeztek. Egyéni értékelésben Bagó László második helyen végzett. Ebben az évben nem volt közelebbi időpont a Klub döntőhöz a verseny megrendezésére, ezért kiváló lehetőség volt a pálya felmérésére az OHCSB-n induló csapatok részére is. Ez a létszámon is látszott, hisz 14 négy fős csapat nevezett a versenyre.

Ideális horgászidő várta a pecásokat és ez a megméretetés végéig ki is tartott. A versenyzők ki is használták a természet adta lehetőségeket, ezért hasonló fogások születtek, mint a régi szép időkben.

A versenyt 4 szektorban bonyolították le, melyek mindegyikénél szükség volt a 10 kg feletti fogásra a jó eredményhez. A dévérek feljöttek a patkára, így a rakós botos horgászlat volt a legeredményesebb, de volt aki próbálta a match botot és voltak időszakok mikor a snecizés sem volt elhanyagolható. A szép fogásokat finom, pontos pecával lehetett elérni. Célravezető volt a kupakolás és a verseny végén a dobás sem maradhatott el.

Szecsei Balázs egyesületünk versenyzője megnyerte a Molnár-sziget H.E. évnitó versenyét.

Rövid beszámoló a verenyről:

28-an indultunk a vendég kategóriában. A nehéz etetés után az alacsony vízállásra való tekintettel inkább a mélyebb vízben kezdtem keresni a halakat matchbottal, de közben "ápoltam" a rakós etetést is és figyeltem a szomszéd "rakózókat", de nem kellett váltani, mert ott sem volt semmivel sem több hal. Sikerült egy pár keszeget begyűjtenem, de a középső órára nagyon belassult, ezért éreztem: váltani kell. Ekkor felvettem a snecizőt és közel egy órán keresztül azt vallattam. A harmadik órában gondoltam, újra rápróbálok a matchbotra. Sikerült is jó párat kifognom. A verseny utolsó öt percében szinte minden második úsztatásra kapásom volt, de sajnos jött a verseny vége. A mérlegelés során kiderült hogy a 2920 gramm halammal a kategóriámban első lettem.

Beszámoló a XIV. Jegesponty Kupa / X. Hankó Attila Emlékversenyről

2011. november 6-án került megrendezésre a XIV. Jeges ponty Kupa, X. Hankó Attila Emlékverseny.

Férfi kategória:

Cserna Csaba 35 300
Kelner Tamás 27 370
Simon Zoltán 24 500
Faragó György 21 600
Karsai András 24 340

Ifi kategória:

Barti Róbert 5 830
Kassai Adrián 2 640
Csizmadia Károly 2 590

Női kategória:

Hajdú Tünde 12 810
Rudnay Csilla 12 190
Andrássy Viktória 8 730

Hipszki Róbert beszámolója az U22 korosztály szegedi Országos Bajnokságról:

2011. július 8-9-10-én kerültek megrendezésre a felnőtt korosztályon kívül minden (női, utánpótlás, veterán, mozgáskorlátozott) korcsoport egyéni országos bajnokságai Szegeden, a maty-éri evezőspályán. Egyesületünk egyedülálló módon összesen 10!! versenyzővel képviseltette magát az eseményen, amelyből az U22-es korosztályban 7 versenyzővel büszkélkedhet a 20 fős nevezett mezőnyben.

A versenyzők célja a dobogós helyek egyikének megszerzése, illetve a 10 fős válogatott keretbe kerülés volt.

A versenypálya első ránézésre teljesen egyenletes, azonban az edzések során kiderült, hogy ez nem teljesen van így. Evezőspálya lévén az egész vízterület bolyákkal és az ezeket tartó drótkötelekkel van ellátva, és sajnálatos módon pont a 13m-es rakósbotok távolságában is haladt a fenékhez simulva, itt-ott attól elemelkedve egy kötél, amely komoly fejtörést okozott a versenyzőknek. A rosszabb helyeken a 3 órás forduló során 6-8 horog, rosszabb esetben hal is bánta ezeket a találkozásokat.

A horgászat 99%-ban a rakós botokról szólt. Két távolságon, teljes hosszban 13m-en - itt a vízmélység nagyjából 3m körül alakult -, valamint egy közelebbi, 7-8m-es távolságon, 1.6-1.7m mélységgel az egyenletesen mélyülő törés mentén. A célhalak mindkét távon a pontyok és kárászok voltak, azzal a különbséggel, hogy a közelebbi távon döntően pontyokkal találkoztak a versenyzők, míg a teljes hosszában vegyesebb volt a zsákmány. A pontyok 30dkg-tól 2kg-ig voltak jellemzőek, a kárászok 20-30dkg-osak voltak. Elvértve akadt horogra még amur, illetve sokan szenvedtek a törpeharsákkal is.

Már az edzésen látszott, hogy rendkívül összetett horgászatra lesz szükség egy jó eredmény elérésére, folyamatos váltásokkal tarkítva, hol pontyra, hol kárászra horgászva.

Az első forduló az egész hetes nyugodt, szélcsendes, ámde forró edzését után igen kellemetlen, 30km/h-s széllal fogadta a versenyzőket, amely igencsak megnehezítette a rakós botos horgászatot. Az A-szektorban Kaló Zoltán nyert 11110 grammal, 2. Merényi Botond lett, 3. Baruta Richárd, 4. Hipszki Róbert. A B-szektorban Bagó László nyerte fölényesen, közel 15kg-os súllyal, 2. Herczeg Dani lett, 3. Csordás Dávid, 4. Varga László.

A második forduló az edzés héthez hasonló, nyugodt kánikulai időben zajlott. Az A-szektorban Kassai Adrián nyerte, szoros versenyben a 2. helyezett Siket Péterrel és a 3. helyezett Hipszki Róberttel. A B-szektorban Kaló Zoltán ma is diadalmaskodott, 2. Csordás Dávid, 3. Baruta Richárd lett.

A harmadik, egyben utolsó forduló igen változatos eredményeket hozott, amelyek az ismét felerősödő szél, a pálya, vagy a fáradtság, esetleg ezek együttes hatásának tudhatóak be. Az A-szektorban Németh Ádám nyerte, 2. Hipszki Róbert, 3. Balogh Ákos lett. A B-szektorban Kaló Zoltán fölényesen, legnagyobb fogott súllyal, több, mint 15kg-al ismételten nyerte szektorát, 2. Tamás Viktor, 3. Mezei Bence lett.

Összesítésben Kaló Zoltán három szektorgyőzelemmel magasan nyerte a versenyt, és lett ezzel a korosztály bajnoka.

Bagó László örülhetett az ezüstéremnek 9 ponttal, aki a bronzérmes, ugyancsak 9 pontos Hipszki Róbertet előzte meg fogott súllyal, akik a tavalyi velencei OB-t is ugyanezen helyeken zárták. Merényi Botond, Kassai Adrián illetve Siket Péter pedig válogatott kerettségüknek örülhettek.

A 2012-es világbajnokság később kijelölt helyszínen, Szlovéniában kerül megrendezésre, reméljük, minél több csepeli versenyzőnk részvételével.

Hipszki Róbert beszámolója a Horgász Világjátékokról

2011. augusztus utolsó hetében került megrendezésre Olaszországban a 2011. évi Horgász Világjátékok, aminek keretein belül a sportág minden kategóriája és korosztálya az olasz szövetség rendezésében méri össze tudását.

Az U22-es korosztályban egyesületünk, és a Timár-mix - Csepel HE klubcsapat 3 versenyzővel is képviseltette magát, Hipszki Róbert, Varga László valamint Bagó László részvételével. Kaló Zoltán és Kovács Gábor voltak az 5 fős, Nagy Attila kapitány vezérelte csapat másik két tagja. Egyesületünk még egy "poszton" jelen volt, Nedvesi János másodkapitány személyében.

U18-as korosztályban Kassai Adrián volt a magyar csapat tagja, valamint a nők között Szabó-Petró Henriett is szerepelt "csepeli színekben".

Gratulálunk versenyzőinknek a kijutáshoz és részvételhez, tekintettel arra hogy nagyon kevés embernek adatik meg pályafutása során, hogy nemzetünket képviselje egy ilyen rangos eseményen. Rendkívüli, hogy ezzel az 5 fővel Egyesületünk a legtöbb horgászt adta az egyes válogatottaknak hazánk egyesületei közül.

Eredmények:

Egyéni (10)

ÖSSZESÍTETT ÉREMITABLAZAT

	arany	ezüst	bronz
1. Olaszország	26	12	10
2. Belgium	4	2	1
3. Franciaország	3	7	5
4. Cseh Köztársaság	3	1	2
5. Spanyolország	2	3	3
6. Magyarország	2	2	0
7. Anglia	1	4	8
8. Horvátország	1	3	8
9. Oroszország	1	4	0
10. Szerbia	1	1	1

Név	Csapat	Össz. h. sz.	Súly (g)
1. Guzzozi, Antoine	FRA	2	64.950
2. Wysocki, Wojciech	POL	3	41.760
3. Banz, Christoph	GER	3	41.660
3. Bruscia, Lorenzo	ITA	4	41.320
5. Fiodor, Pawel	POL	5	49.900
6. Costantini, Irineu	FRA	6	40.080
46. Káli Zoltán	HUN	24,5	21.080
49. Kovács Gábor	HUN	27	18.830
58. Hipszki Róbert	HUN	32	15.260
79. Bagó László	HUN	35	6.960
81. Varga László	HUN	36	6.500

25. UTÁNPÓTLÁS (U22) VB (15. számú)

Csapat	Össz. h. sz.	Súly (g)
1. Franciaország	35	172.270
2. Lengyelország	39	147.270
3. Anglia	48	128.440
4. Olaszország	50	141.280
5. Belgium	57	118.240
6. Szerbia	59	123.370
17. Magyarország	118	68.630

16. UTÁNPÓTLÁS (U18) VB (17. számú)

Csapat	Össz. h. sz.	Súly (g)
1. Olaszország	23	167.970
2. Anglia	25	153.380
3. Szerbia	35	153.100
4. Horvátország	49	111.470
5. Portugália	53	113.220
6. Franciaország	61	117.550
7. Hollandia	69	98.130
8. Magyarország	78	102.110

Egyéni (17)

Név	Csapat	Össz. h. sz.	Súly (g)
1. Nenadić, Milan	SRB	2	50.710
2. Carrara, Francesco	ITA	3	39.560
3. Clementis, Alex	ENG	3	39.230
4. Caumon, Alexandre	FRA	5	48.160
5. Todaro, Fabio	ITA	5	44.060
6. Dye, Jake	ENG	5	39.560
14. Hamar Ferenc	HUN	10	33.720
21. Németh Ádám	HUN	12	29.450
42. Kassai Adrián	HUN	25	20.780
62. Varga Roland	HUN	24	12.690
76. Pocsai Márk	HUN	33	6070

Egyéni (22)

Név	Csapat	Össz. h. sz.	Súly (g)
1. Aagdenord, Ingeborg	NED	2	15.415
2. Ignatenko, Yulia	RUS	3	8965
3. Driemel, Marjana	GER	4	14.775
4. Romanovic, Manja	CRO	7	12.940
5. Pollatto, Simona	ITA	7	6885
6. Bloch, Steffi	GER	8	6890
14. Barna Diana	HUN	10	3085
17. Gyulizszi Nikolett	HUN	11	2480
31. Ivancso Zsuzsanna	HUN	14	2070
44. Kovács Hajnalka	HUN	18,5	1920
61. Szabó Petró Henriett	HUN	25	1365

18. Női VB (17. számú)

Csapat	Össz. h. sz.	Súly (g)
1. Olaszország	53	29.325
2. Németország	65	33.205
3. Anglia	65	17.530
4. Horvátország	67	25.665
5. Hollandia	72	26.970
6. Magyarország	78	10.860

Beszámolók az Országos Egyéni Horgász Bajnokság középöntőjéről

Ribli János:

Miután májusban sikeresen továbbjutottam a keleti elődöntőből részt vehettem a felnőtt bajnokság középöntőjében, melyet Tiszakécskén rendeztek meg július 21. és 24. között. Az időjárás nagyon változatos volt egész héten. Az első edzésnapokon 30 fok feletti hőség volt, míg a csütörtöki fordulót erős szélben és szemerkélő esőben kezdtük meg. Ezen a napon a D6-on ültem, ahol szoros versenyben 5. helyezést értem el a szektorban, tisztán rakós botos horgászattal. Ez viszonylag jó eredmény hiszen a 48 indulóból 24 jut tovább a döntőbe, ezzel a helyezéssel pedig a 17. helyen álltam.

Második nap az A szektor 9-es helyét kaptam, ami sajnos nagyon halszegénynek bizonyult (akárcsak az egész szektor). Ezen a napon néhány rakós boton fogott apróhallal a 11. lettem. Leszűrve a tanulságokat elhatároztam, hogy másnap kitartóbban fogok matchbottal horgászni. A C szektor 2-es helyét húztam. Egy rakós boton fogott kárász után azonnal felvettem a matchbotot. Ez igen jó döntés volt, hiszen sorra jöttek a kisebb pontyok és kárászok. Két óra elteltével második-harmadik helyen álltam a szektorban, amikor megakasztottam a következő pontyomat. Sajnos ez a hal a versenycucc erejéhez képest óriási méretű volt. Több mint másfél órás fásztás után sem sikerült a szákolás közelébe jutni. Szomorú voltam, de nem csak a nagy hal elvesztése miatt, hanem mert a stabil 3. helyezésem is elúszott, hiszen ez alatt a másfél óra a többiek behozták a hátrányukat, így végül csak a 7. lettem.

Az utolsó fordulóra még mindig maradt egy kevés esélyem a továbbjutásra. A B10 helyen ültem, ahol egyenletes horgászattal 3 pontyot és 2 kárászt fogva 6. lettem. Nem múlt sokon a továbbjutás, valami oknál fogva az utolsó fordulóban csak 70-80 deka közötti pontyok jöttek. Ha legalább az egyik nagyobb lett volna, valószínűleg résztvevője lennék az OB döntőnek. Összességében 29 pontot gyűjtöttem, és 26-al már tovább lehetett jutni. A verseny nehézségét mutatja, hogy az elmúlt két év bajnoka Nagy András, a kétszeres egyéni vilgábajnok Walter Tamás, valamint az elmúlt évek legjobb formájában lévő magyar versenyhorgász, Varga József sem jutott tovább.

Ezúton is szeretném megköszönni a segítséget Hipszki Robinak és Szilágyi Balázsnak, akik a helyszínen segítették a horgászatomat.

Gyulai Ferenc:

Sajnálatos módon túl sok mindenről beszámolni nem tudok, hisz a középdöntőből nem jutottam tovább a döntőbe.

Egy verseny nem akkor fejeződik be, amikor lefűjják a versenyt, hanem amikor hetekkel később a magambani értékelést befejezem. Most sokáig azt gondoltam, hogy ez a verseny szerencse dolga volt, de később be kellett látnom, hogy számomra se, és csapattársam Ribli János számára se a szerencsén múlt, hanem sokkal inkább a szerencsétlenségen. Mindkettőnk horgán volt a bejutáshoz elegendőnyi hal, mégis most szerencsétlenül jöttünk ki ezekből a fordulókból, hisz több nagy halunk ment el, mint amennyit sikerült megfogni. Ennek nem tudom a konkrét okát. Hiszen az nem természetes dolog, hogy a 16-os előke több ízben elszakad, hogy a 10-es méretű horogról lefordulnak a nagy halak, amiket egyébként edzésen stabilan megfoglunk. Sajnos a továbbjutás egyikünk számára sem sikerült. De a lendületünk töretlen, és jövőre újra megpróbáljuk a válogatottságot elérni.

Hipszki Róbert beszámolója a Magyar Klub Csapatok Országos Bajnokságáról

2011. augusztus 12-13-14-én került megrendezésre a magyar Klub Csapatok Országos Bajnoksága, versenysportunk legnagyobb klub csapatversenye Sukorón, a velencei-tavi evezőspályán, országunk talán leghíresebb versenypályáján.

A verseny 3x4órában került megrendezésre 15 csapat részvételével, amely 15 csapatból hagyományosan a legjobbnak bizonyuló csapat képviselheti a következő évi Klub Csapatok Világbajnokságán országunkat.

Ezen a megmérettetésen több, mint tíz éve nem képviseltette magát egyesületünk, ám idén végre szerveződött egy kizárólag fiatal, az utánpótlás korosztályokban évek óta meghatározó, valamint mostanra a felnőtt mezőnyben is nagyon versenyképes horgászokból álló csapat, a Timár-mix - Csepel HE csapata.

Tagjai:

- Ribli János
- Hipszki Róbert
- Bagó László
- Varga László
- Megyes Norbert

csapatvezető: Nedvesi János

A hivatalos kereten kívül rengeteg segítséget kapott a csapat néhány baráttól, ők név szerint: Siket Péter, Szilágyi Balázs és Széles Ádám.

A csapat tagjai között a 2011-es évben három U22 világbajnoki résztvevő, több évre visszamenőlegesen több korosztályos dobogós helyezett és természetesen Duna-ági bajnok versenyző is szerepel.

A Velencei-tó idén rendkívül sokféle arcát megmutatta, egyik sem volt kifejezett barátságos. Az első ránézésre egyenletes, nyílegyenes pálya sajnos a víz alatt teljesen más képet mutat. A jellemzően 13-17 méteren húzódo padka ismeretében már sorsoláskor eldől egy szektorban hogy kinek van esélye jól szerepelni, és ki az, akinek csak az "elszállás" elkerülése a feladata. A padkán 1.6-1.8 m mély víz található, a padka utáni egyenletesen mély vízben körülbelül 3.5 m. A 13 m körüli padka ideális, tekintve, hogy a pálya elsőszámú célhala, a 10-30kg-os dévérkeszeg a mély víz felől érkezik a padkára táplálkozni, és ha olyan kevés darab hal van a pályán, mint idén is volt, akkor bizony nem jön fel a padkára, maximum a szélén csipegeti a lemosódó szúnyoglárvát. Ha nem érjük el a maximálisan megengedett 13 m-es rakós bothosszal, akkor más megoldáshoz kell folyamodnunk. Ez a matchbotos horgászat, ami rendkívül pontos és nehezen kivitelezhető horgászatot jelent, ami idén kb. 35-40 m-t jelentett! Sajnos a legjobban kivitelezett matchbotos horgászat sem tudta megverni a jó rakós helyeket.

Csapatunk az egy hetes felkészülés után vágott neki a 3 fordulós megmérettetésnek. Egyértelmű volt, hogy a rakós botos horgászattal a legjobb csapatok közé tudunk kerülni, amihez persze szerencsére is szükségünk volt. Sajnos a szerencse elkerült minket, minden fordulóban voltak kimondottan rossz helyeink, ahonnan a versenyzők próbálták menteni ami menthető. A rossz helyekkel viszont minden csapat minden horgászta szenvedett. A jó fogások szektoronként 3-6 kg között alakultak.

Az első fordulóban három jónak tekinthető, és két kimondottan rossz helyet kaptunk, 2-2-3-9-10 helyezési számokkal meglepetésre holtversenyben a 3.helyen fordultunk a nagyon szoros élményben.

A második fordulóban sajnos már kevesebb szerencsénk volt, mindösszesen egy jó helyünk volt, a másik négy többé kevésbé rossz volt. A 3-6-7-9-13 helyezési számokkal visszacsúsztuk a 8. helyre.

Az utolsó forduló hasonlóképpen alakult, két jó rajthelyet és három rosszabbat kaptunk, 3-4-7-10-10 helyezésekkel maradtunk a 8. helyen. A csapat legeredményesebb horgásza Varga Laci lett.

A 3-as és 4-es helyezési számaink mind kizárólag rakós botos horgászattal születtek, az összes többi vegyes rakós-matches-sncizős pecával, ezek közül a 6. helyezés volt a legjobb.

Az első klub ob-n csapatunk a mezőny legfiatalabb gárdajaként tisztességesen helytállt, tanulságos hetet és évet tudhat a háta mögött, jövőre már nagyobb rutinnal és tapasztalattal vághat bele bajnokságába egy, az ideinél is jobb helyezést megelőzve, remélhetőleg egy egyenletesebb pályán.

Külön köszönet Timár Gábornak, aki önzetlenül segítette csapatunkat az egész szezon során.

Maros-mix - Mahor Kupa - Oravecz István emlékverseny

2011. október 2-án, 245 fő részvételével lezajlott az egyik legnagyobb és legszínvonalasabb hazai horgászverseny a Maty-ér partján.

A remek, napos idő ellenére a halak nem voltak étvágyuknál. Igaz, hogy a verseny előtti napokban telepítettek "konyhaméretű" pontyokat a tóba, de ezeket most koránt sem lehetett olyan ütemben fogni, mint a magyar bajnokság döntőjén. Ez mondjuk várható is volt, hiszen a pályán nem volt tréning lehetőség a verseny előtti napon, illetve tízszer annyi horgász között oszlott el a halmennyiség.

A mezőny nagyon erős volt. Jelen volt az idei egyéni bajnok, Magyar Gábor, de rajthoz állt többek között Varga József, Walter Tamás és Erdei Attila is. Természetesen, határon túli versenyzők is eljöttek Szegedre (kb. 50 fő). Tibi Rancu, román bajnok mellett több szerb és bolgár válogatott versenyző is rajthoz állt.

A verseny végén összesen 53 értékes díj került kiosztásra. Magyar Gábor megnyerte a vándor kupát. Katona Bálint lett a legjobb Csongrád megyei versenyző és Pálffy Zsolt "megkapta" a MAHOR különdíját is.

Egyesületünket négy versenyző, három korosztályban képviselte, Ribli János felnőtt, Merényi Botond illetve Hipszki Róbert U22, Széles Ádám U18-as korosztályban.

Jani 20 fős szektorában 9080 gr. fogott súllyal az előkelő 2. helyen végzett, összesítettben pedig a hatalmas 157 fős mezőnyben a 12. helyen végzett. Robi az U22-eknél 7080gr-al a 3., Botond pedig 8610 gr-al az előkelő első helyen végzett. Ádám az U18-as korosztályban 3620gr-al a 3. helyen végzett.

RIBLI JÁNOS BESZÁMOLÓJA A VERSENYRŐL:

2011. Október 2-án a szegedi evezőspályán rendezték meg a Maros Mix - MAHOR kupát rekordszámú, 250 nevezővel. A versenyzők 7 kategóriában nevezhettek. Felnőtt kategóriában 157-en álltunk rajthoz. A szervezők 8 szektort tűztek ki, 5 darab 20 főt és 3 db 19 főt. Én a 107-es helyet húztam, ami az egyik 20 fős szektorban volt.

A verseny előtt még sose horgásztam ezen a pályán, ezért izgatottan, de mégis az esélytelenek nyugalmával vártam a kezdést. Tőlem két helyre ült Walter Tamás kétszeres egyéni világbajnok, a pálya kiváló ismerője. Ennek örültem, mert bíztam benne hátha sikerül ellesnem tőle 1-2 trükköt. A verseny nehezen indult, a szomszédjaim fogdostak 1-1 pontyot, kárászt, én viszont csak apró törpeharcsákat tudtam horogra csalni. Másfél óra után még 1 kilónyi halam sem volt, míg a körülöttem ülőknek ennek a többszöröse. Ekkor sikerült egy olyan csali vezetési módszert találnom, amivel egyik pillanatról a másikra elkezdtem ütemesen fogni a 30 dkg körüli kárászokat és egy-egy kisebb ponty is beugrott. A többiek fogási üteme közben nem gyorsult, így percről percre egyre több versenyzőt előztem meg. A mérlegelésnél kiderült, hogy csupán egy a szektor másik végén ülő horgász fogott nálam többet, így 9080 grammal második helyezést értem el a szektoromban. Ez a nyolc szektor miatt az összetett 12. helyet jelentette a 157 indulóból. A szervezők a díjazásnál nagyon bőkezűek voltak, az első 32 helyezett részesült tárgyjutalomban.

Pataki Zoltán beszámolója az I. Háziréti Pergető Kupáról

Háziréti Pergető Kupa, 2011. november 5.

A néhány héttel korábban megjelent versenykiírás azért keltette fel az érdeklődésünket, mert jól tudtuk, hogy a tavon évek óta tilos a pergetés. Amikor a csapat nevét kellett a nevezési lapon kitölteni egyértelmű volt, hogy annak az egyesületnek a színeiben szeretnénk indulni, amelyiknek mindig is tagjai voltunk, és amelynek versenycsapatában korábban mindketten horgásztunk. Egy rövid telefon után egyesületi jóváhagyással lett a Jócsák Péterrel és Pataki Zoltánnal felálló egység neve „Csepel H.E. Pergetőcsapat”.

A verseny előtti hétvégén leugrottunk Házirétre, körbejártuk a tavat, és megnéztük az ígéretes helyeket. Az enyhe időjárás miatt a nyílt részeken még fröcsögősen rabolt a balin, az akadók között süllőzök próbáltak élő csalival fogni, nem sok eredménnyel. Az ígéretes bokrokat, és az aktív balinokat látva „örömpécára” készültünk. A verseny szombatja előtti napon a rendező egyesület honlapján szomorúan láttuk, hogy csütörtökön tettek a vízbe 3,1 mázsa 1-3 kg-os csukát. Az ilyen friss telepítésű halak gyakran együtt maradnak a part közelében,

megfogásuk nem nagy tudomány, és a nyerő helyek kiemelkedő eredményeket tudnak nyújtani, csak rájuk kell találni, viszont teljesen átrendezik az erőviszonyokat. Ennek mi annyira nem örültünk, mert az előző heti bejárás alapján kevés halas, kereső pecára számítottunk.

A verseny napján enyhe napos idő fogadott bennünket. A nagymester, Bokor Károly a megnyitó során szintén utalt a frissen telepített csukák szokására, hogy közel a parthoz, sűrűn állnak, könnyű őket megfogni. Legalábbis annak, aki rájuk talál...

Csónakos forduló

Az első, délelőtti fordulóban a csónakos mezőnybe sorsoltunk ötös rajtszámmal. Sajnos villanymotort nem tudtunk szerezni, ezért az induláskor hátrányban voltunk a motorizált csónakokkal szemben. Indulás előtt sokat vitáztunk arról, hogy az újonnan telepített halak milyen távolságra széledhettek szét, meddig juthattak két nap alatt. Taktikánk az volt, hogy gáttal szemben található félsziget csücskénél kezdve megnézünk néhány ígéretes akadót, majd a forduló vége felé visszajövünk a gát melletti - egyébként semmit mondó mederszerkezetű - sarokhoz, és megnézzük, hogy a telepített csukákból maradt-e ott néhány.

A start után a csónakos mezőny a tó két szűkülő ágát vette célba, és a part menti akadók mellé horgonyzott. Mi azért is mentünk a félsziget csücskéhez, hogy közel legyünk a B tervet jelentő gáthoz, és motor nélkül is gyorsan rá tudjunk állni. Egy kedvünkre való helynél leálltunk, Peti körforgóval, én twisterrel kezdtem. Peti körülbelül az ötödik dobásra fogott egy 49 cm-es csukát, ezzel a mezőny első halát segítette a csónakba.

Rövidesen a szomszédunk, és a szemben lévő parti horgász is akasztott egy-egy hasonlót, ezzel igazolva láttuk, hogy a megvannak a csukák, de tévedtünk. A következő óra csak egy-egy rontott kapást adott mindkettőnknek, de halat nem fogtunk. Rövidesen feljebb eveztünk a tó keleti ágán, és a bokrok között csukát, süllőt próbáltunk fogni, illetve a nyílt vizet dobáltuk balin reményében, eredménytelenül.

A félidőhöz érve megindultunk a kinézett sarok felé, de mások is hasonlóképpen gondolkodtak, és a gyorsabb villanymotorokkal minket megelőzve körülállták az öblöt: parti horgászokkal együtt úgy hat csapat (tizenkét ember) horgászta azt a kis területet, így nekünk már nem jutott hely. Helyi horgászoktól tudtuk, hogy gát előtt van egy kövezés, és néhány tuskó, ezekre álltunk. Ameddig mi csak néhány maszatólós kapást tudtunk elérni a mély vízben gumihalainkkal, addig a sarokban horgászók számos - a legjobbak tizenkét - csukát kiszedtek körforgó villantókkal. Eddig jött hát a telepített halak zöme (a beeresztés helyétől kb. 300 méterre van a sarok). Az első fordulót egy árva hallal zártuk, szemben a sarokban elért 7-12 darabos fogásokkal, tehát esélyeink elszálltak.

Parti forduló

A délután megtartott parti fordulóban az ötös sorszám birtokában - a fordított indulási sorrend miatt - hátulról az ötödikként, azaz a tizenhárom parti csapat közül a kilencedikként indulhattunk helyet keresni. Előttünk minden csapat a délelőtti fordulóban kiemelkedő halbőséget mutató keleti gátsarok felé indult, így ott szabad helyben nem reménykedhettünk. Rövid tanácskozás után, amikor ránk került a sor, a tó nyugati mellékágát vettük célba, az itteni közeli bokros részen a reggeli fordulóban szépen fogtak. Sajnos a kiszemelt - egyébként a helyi horgászok számára szabadon használható - helyet a versenybe be nem nevezett pecások a déli szünetben elfoglalták, így továbbmentünk az ág északi csücske felé, és onnan terveztünk a halórház felé haladni.

A frissen telepített „horogszűz” csukák elleni biztos fegyvert, az 1-2 körforgó villantókat, kisebb támolygókat vetettük be. Az első pár hely halat nem adott, az ág közepe tájékán én kaptam az első akciót: a part melletti ágas-bogasban láttam a villantómat elvételre csukát, ami a második dobásra is hasonlóan nagy burványt produkálva vágott mellé. Az ezt követő kitartó próbálkozásokra már nem volt reakció, a csali cseréje sem váltott ki kapást.

Bő fél óra múlva, néhány méterrel lejjebb Peti akasztott és terelt partra egy 59 cm-es csukát, szintén a part menti bokrok közül a fent említett körforgóval. Mire a mérlegelő csónak kikötött nálunk, én is gazdagítottam a terítéket egy szintén 59-es „egyensukával”, ami egy rész színű 2-es Mepps-re kapott kicsit beljebb, a meder bokorsor előtti szélén. Ugyanezen a helyen akasztottam még egy akadóhoz hasonlóan passzív csukát, amit a vízfelszínig faágnak gondoltam, amikor azonban megláttam, csak annyi dolgom maradt, hogy a szája széléből kipattanó ABU Toby villantóm elől elhajoljak.

Mivel a nyugati oldalon voltunk, a lenyugvó nap árnyéka a mi partunk felől indult a túlpárt felé. Az árnyék nyúlásával a kishalak, és velük a csukák is a meder, majd a túlpárt felé közelítettek, szépen látszott, hogy a csónakosok először középen, majd a szemben lévő nád elöl fogják őket. Ezeket a helyeket a csónakosok zavarása nélkül nem érthetük el, ezért a napnyugta körüli órát a halórház előtti csónakkikötőben töltöttük, ahol Peti a part mentén csukát, én beljebb a látványos rablásokat produkáló balinok egyikét próbáltam megfogni, sajnos sikertelenül. A verseny utolsó órája már szürkületi fényviszonyok mellett zajlott, és mi a keleti oldal tartásai közül próbáltunk süllőt fogni gumival, wobblerrel, de megúsztuk kapás nélkül.

A végeredményt tekintve a 26-os mezőny közepén, a 13. helyen végeztünk három halunkkal, ami 168 pontot ért.

Összefoglalva:

A versenyt két nappal megelőzően telepített 3,1 mázsa csuka felborította az esélyeket, mert a berakott halak együtt maradtak a legközelebbi sarokban, csak egy kis részük távolodott el a beeresztésük helyszínétől. Ezért fordulhatott elő, hogy a jó helyeket birtokba vevők akár 10-20 halat is foghattak, aki viszont lemaradt, nullázott. Érdekes, hogy csak a telepített „egyencsukákat” fogtuk 50-70 cm hosszban, ami elgondolkodtató a tó őshonos ragadózó állománya tekintetében (csupán három „helyi” süllő akadt horogra).

Szervezésbeli hiányosságként értékeljük, hogy a csónakos fordulóban a villanymotor használata engedélyezett volt, de nem tették egységesen kötelezővé, így az esetleg jobb rajtszámot húzó, de evezővel hajtott csónakokat könnyedén leghagyhatták a később induló, de motoros meghajtású egységek, felborítva ezzel a sorsolás eredményét. A sorsolás értelmét eleve megkérdőjelezte, hogy a csónakos csapatokat 10 mp-es különbségekkel a halórháztól (tehát gyalogszerrel) indították, nem a vízről egy vonalból, ahogyan az minden más versenyen szokás. Ez az előre nem közölt indítási mód sok csapatot meglepett, és értékes időt vesztek a kikötőből történő kiállással, így elvesztették a kedvezőbb rajtszámuk nyújtotta előnyüket.

A fentiek, és az akadókba beszaggatott műcsalik miatti bosszúságot azonban feledtetni, hogy gyönyörű novemberi napsütésben horgászhattunk egy csodaszép vízen, ahol hét év óta mi voltunk az elsők, akik pergethettünk.

Lakatos Sándor tudósít a Rendőr tisztviselők Horgász Európa bajnokságáról

A holland Rendőr Sport Egyesület (Nederlandse Politie Sport Bond) 2011. augusztus 28. és szeptember 3. között rendezte meg - az Európai Rendőr Horgász Szövetség (E. P. F. C.) felkérése alapján - a rendőr tisztviselők részére a Horgász Európa Bajnokságot. A rendőr sporthorgász egyesületeket nemzetközi szinten az

Európai Rendőr Horgász Szövetség (E. P. F. C.) tömöríti, amelynek a magyar Horgászatot Kedvelők Ligája Rendőr Sporthorgász Egyesület (HO.KED.LI. RHSE) 2009-től bejegyzett tagja. Magyar rendőrök eddig egy alkalommal, 2009-ben vettek részt Európa Bajnokságon Olaszországban, ahol a bemutatkozó szereplés ellenére is tisztességesen helytálltak. 2010-ben az EB-t Angliában rendezték meg, ahova - elsősorban az anyagi háttér hiánya miatt - nem tudtunk eljutni. 2011-ben azonban köszönhetően a támogatóinknak és a mérhetetlen mennyiségű előkészületnek sikerült egy 5 fős csapatot delegálnunk az EB-re. A csapatot további 5 személy kísérte el, hogy a háttérből megadjon minden lehetséges segítséget a sikeres szereplés érdekében. A támogatóink közül ki kell emelni Walter Tamás kétszeres egyéni világbajnokunkat, aki jelentős anyagi támogatás mellett rendkívül hasznos információkkal látta el a csapatunkat.

Az útnak és a versenynek nagyon-nagy reményekkel vágtunk neki. Előzetes információink alapján bodorkák és nagy testű dévérkeszegek fogására készültünk, erre alapítottuk taktikánkat, az etetőanyag és csali választást is. Személy szerint én magam az egész évet ennek az egy versenynek rendeltem alá, nem volt olyan nap, hogy ne foglalkoztam volna valamit a dologgal, rengeteget álmodtam azzal, hogy milyen technikával, milyen halakat lehetne fogni és nagyon bizakodó voltam az induláskor.

A verseny lebonyolítása:

A verseny Hollandiában, Groningen mellett két helyszínen került megrendezésre a Stadskanaal és a Musselkanaal nevű csatornákon. Ezek alapvetően barnás, hideg vízü csatornák, ennek köszönhetően különösen kifinomult módszert igényel a halfogás. A verseny két fordulóból állt, első napon az A, B, C szektorban csak gyűrűs botot lehetett használni (beleértve a feeder és picker botokat is), míg D, E szektorban rakós vagy spiccbot jöhetett szóba. A második nap ez megfordult és az A, B, C szektort áttették a rakós pályára, míg a D, E szektor pedig a gyűrűs botos pályára, ennek köszönhetően tehát mindenki horgászott rakós és gyűrűsbottal is.

A fordulók egyenként 5 órák, ennek megfelelően limitálva volt a felhasználható etetőanyag, ami azt jelentette, hogy összesen 5 liter etetőanyag volt engedélyezve, az élő csali viszont nem volt limitálva, de a szűnyoglárva teljes körűen kizárásra került. Élő anyagból maradt tehát a fehér pinki, fehér csonti, giliszta és a báb, mint szóba jöhető választás.

A két helyszínről még annyit érdemes elmondani, hogy a rakós pálya a csatorna keskenyebb részére volt kijelölve, ahol kb 21-22 méter széles és 2-2,5 méter mély, alig áramló víz volt jellemző, ennek a pályának a hossza kb. 2 km, nagyjából egységes feltételekkel. A gyűrűs botos pálya ugyanennek a csatornának egy szélesebb (kb. 40 méter) és kicsit erősebb áramlású részére volt kijelölve, azonban itt a feltételek közel sem voltak azonosak, mert voltak olyan szakaszok, ahol rendszeresen horgásztak és versenyeket tartottak, de voltak olyan részek is, ahol szinte soha nem horgásztak ezt megelőzően.

A verseny csapat és egyéni verseny is volt, az Európa Bajnoki címet a legjobb nemzeti válogatott nyerte el, a két nap alatt elért szektoreredmények összesítése alapján. Minden ország több csapatot is indíthatott, azonban csak egy indulhatott ezek közül a nemzeti válogatott színeiben és csak ennek az egy csapatnak az eredménye számított a nemzetek közötti versenyben. A verseny színvonalát jellemzi, hogy eddig minden országban komoly érdeklődés kísérte a média részéről és a tehetősebb országok mindig több csapattal is képviseltették magukat. A résztvevő 23 csapat Olaszország, Anglia, Írország, Németország, Belgium, Magyarország és természetesen Hollandia rendőreiből tevődött össze. Tehát célunk az volt, hogy a hét nemzeti válogatott csapat közül minél előrébb végezzünk, a szektorokban így nem kellett mindenkit megelőzni csak a nemzeti válogatottakra kellett figyelni, persze ha mindenkit megelőzünk az a biztos, de ez a verseny nem erről szólt.

A tréningekről:

Amikor itthonról augusztus 27-én elindultunk 30-32 fokkal kánikulát hagytunk magunk mögött, majd 28-án megérkeztünk Hollandiába, ahol egy késő őszi 12-14 fokkal esős-szeles idő fogadott minket, ami egy kissé lelombozta a kedélyeket. A majd 24 órás utat követően a szállásunk elfoglalása után vasárnap délután 2-kor már a vízparton voltunk a rakós pályán és semmivel nem törődve a csapatból ketten megkezdtük a víz vállatását. Nagyon kevés halat sikerült fognunk az első alkalommal és 3 óra horgászat után feladtuk a küzdelmet a széllal, esővel és visszavonulót fújtunk. Este a szálláson átbeszéltük a másnapi teendőket, szereltünk és álmodoztunk a nagy dévérekről.

Másnap 29-én hivatalosan megkezdődtek az edzések, mi egységesen a rakós pályára települtünk és újabb reményekkel ültünk le a vízre. Sajnos nagyon szerény zsákmánnyal jutalmazott minket a csatorna. Érdekeség, hogy bizonyos időközönként megindult a víz, ekkor lehetett fogni pár kisebb halat és elvéve egy-egy tenyeres keszeget, a közties időben pedig szinte semmit. További érdekesség, hogy a víz teljesen bezavarosodott és egy

vöröses-barna, sáros valami lett belőle, köszönhetően a sok esőzésnek. Itthon ilyen vízben általában nem horgásznak, mert a fogás a tizedére csökken. A rakós botos pályán két verziót állítottunk fel. A biztonsági peca az apró bodorkák és karikák megfogása part közelben nagyon finom szereléssel, a másik lehetőség a nagyobb testű halak megfogása 13 méteren. Két nap tréning után biztosan tudtuk, hogy a nagy testű halra történő horgászat óriási kockázat, mert egyetlen egy nagyobb halat sem sikerült fognunk és a környezetünkben sem láttunk senkit nagyobb keszeget fogni. Ezzel szemben a hollandok váltig állították, hogy igenis van nagy dévér a csatornában és várjuk meg a versenyt majd meglátjuk. Megjegyzem, őket egyetlen alkalommal sem láttuk a csatornán edzeni. Tehát mi az apró bodorkákra és keszegekre alapoztunk, mert ezt viszonylag azért jól fogtuk, ebből átlagban 70-80 dekát sikerült kitermelni és egy-egy 15-30 dekás keszeget is tudtunk fogni ugyanazon az etetésen, ez akkor csúcsnak számított. Annak érdekében, hogy még több infót szerezzünk be, minden nap a helyi horgászboltban kezdtük a napot és próbáltunk valami hasznosat összeszedni, de sajnos ettől sem lettünk sokkal okosabbak. Érdekesség, hogy a helyi kis horgászboltban minden kapható volt, ami a finom szerelékes horgászathoz nélkülözhetetlen és az ottani árak esetenként az itthoni nagyker árakkal vetekedtek.

A helyzet további érdekessége volt, hogy nem érkeztek meg a csapatok egységesen a hét elején ezért az edzés napokon teljesen eltérő létszámú versenyző volt a pályán, így a halak nem kerültek koncentrációra egy adott szakaszra, hanem alapvetően mindig csak az éppen előttünk lévő halmennyiségből tudtunk fogni. Ez abból látszott egyértelműen, hogy az első óra viszonylag jó volt és utána már csak minimális halat fogtunk. Ez egy ötórás versenyen nagyon idegölő tud lenni. A hét közepén megpróbáltuk a gyűrűsbotos pályát is, erre külön készültünk feeder és picker botjainkkal, mert abban is biztosak voltunk, hogy itt ez lesz majd a nyerő, mivel mindenhol az, az infó jött, hogy a túlsó oldali nád és töklevel előtt lehet fogni nagy dévéreket és compókat. Ez sem volt teljesen így, ezért itt is kerestünk egy alternatív megoldást a biztonság érdekében. Erre azt találtuk ki, hogy egy match vagy bolognai bottal a part közelben lévő bodorkákat és kisebb karika keszegeket vesszük célba. Ez olyan jól sikerült, hogy egyikünk fogott is ezen az etetésen egy kiló körüli dévért. Végre megtört a jég, négy nap után megfogtuk az első nagytestű halunkat. A probléma csak az volt, hogy ezt az egyet sikerült fogni és ebben sem volt semmi egyértelmű dolog, ami rávezetett volna minket a nagy halak módszeres fogására. A gyűrűs botos pálya azért lényegesen több halat adott és tudtuk, hogy itt nagytestű hal nélkül elszállunk a szektorban. Mellesleg megjegyzem, hogy ez a fajta feeder és picker botos horgászat nagyon távol állt tőlünk - annak ellenére is, hogy a saját rendőr versenyünket most már rendszeresen két fordulóra tervezzük és az egyik mindig feeder-es - ezért a fő hangsúlyt a rakósbotos horgászatra fektettük ott akartunk nagyon jól szerepelni.

A verseny kimenetele:

A tréningek tapasztalatai, a meglévő és frissen beszerzett infók alapján éreztük, hogy nagyon nehéz verseny elé nézünk. Semmiben nem voltunk biztosak, csak abban, hogy aki egyetlen egy nagy testű halat fog az öt óra alatt az a szektorában jó helyen fog végezni, azonban ha ez nem sikerül, akkor valahol a szektor középmezőnyében végez, ahol majd a grammok döntenek. Még valami volt, ami nagyon nyomasztott minket, az pedig az, hogy a helyieket nem igen láttuk tréningezni, valamit tudtak a vízről amit mi nem és ezt nem igen akarták megosztani senkivel, ami érthető is. Ezek után eljött a péntek reggel és 10.00 órakor elkezdődött a verseny első fordulója. A sorsolásról annyit, hogy korrekt módon előző este lezajlott a pályát rendben őrizték tehát emiatt nem kellett aggódnunk.

Első forduló:

A szektor (gyűrűs bot): Karcsi 164 gr- szektor 19. helyezés
B szektor (gyűrűs bot): Kálmán 607 gr- szektor 11. helyezés
C szektor (gyűrűs bot): Jómagam 968 gr- szektor 14. helyezés
D szektor (rakós bot): Tibi 963 gr- szektor 5. helyezés
E szektor (rakós bot): Béla 563 gr- szektor 14. helyezés

A szektor eredményeink hallatán nagyon le voltam sújtva, aztán este a vezetési ponton megtudtuk az összesített eredményeket és kiderült, hogy a nemzeti válogatottak között a negyedik helyen állunk 63 ponttal, előttünk a németek 51 ponttal a harmadikak az írek 41 ponttal, elsők az angolok 37 ponttal, mögöttünk ötödikek a hollandok 71 ponttal, hatodikak a belgák 80 ponttal és hetedik az olaszok 88 ponttal. Ekkor kicsit megnyugodtam és csapattársaimmal átbeszéltük a történeteket. Karcsi elmondta, hogy az A szektorban képtelen volt feederrel halat fogni azt a pár kis bodorkát bolognaival fogta a part közelben és nagyon le volt törve az eredménye miatt, de kijelentette, hogy a rakóban nagyon bízik és bizonyít. Az ő szektorát 9 kilóval nyerte a hollandok specialistaja de a második már csak 2,5 kilót fogott.

A B szektorban Kálmán azt csinálta amihez értett és ami eddig egészségesen adott halat, ő szintén a partközélemben match bottal finom szereléssel fogta az apró keszeget és bodorkát ebből termelte ki az a 60 dekát, az ő szektorát egyébként szintén egy holland nyerte 4,8 kilóval.

Ezek után jöttem én a C szektorban ahol csak picker botot alkalmazva tudtam halat fogni összesen majd egy kilót, az én szektoromat is egy holland nyerte a szektor széléről 11 kilóval. A C szektorról egy kicsit többet is mondanék, csak az érdekesség kedvéért. A szektor közepe környékén helyezkedtem el, azt hiszem 13. vagy 14. helyen, ami alapvetően jó helynek tűnt, de volt egy szemmel látható különbség a szektoron belül. Az első 10-11 hely között jóval nagyobb részek lettek kihagyva, míg a szektor másik felében már nagyon közel ültünk egymáshoz, ez alapvetően rányomta bélyegét az eredményekre is. A szektor elején lévők szinte kivétel nélkül mind megelőztek súlyban, mikorra hozzám ért a mérlegelés már tudtam, hogy tíz fölötti pontom lesz, akkor a szektorban a tizenkettedik helyen álltam, az utánam következő tíz versenytőből már csak a szektor szélső és a mellette ülő előzött meg. A verseny elején az etetéskor két távot etettem meg, a parttól kb. 15 méterre féltávra dobtam kézzel néhány tyúktójásnyi gombócot, illetve szembe a nád elé 35 méterre néhányat dobtam kosárral. Megkezdődött a verseny és a távolabbi etetésen kezdtem horgászni 10-15 percig semmi, ekkor felvettem a picker botot (09-es előke 18-as horog és kétszem pinkivel) és rádobtam a közelebbi etetésre. Ahogy beállt a szerelék azonnal erős ütés a spiccen bevágás és egy 20 dekás szákolós dévérkeszeg. Ebből zsinórban fogtam 3 darabot és az első óra végére volt három halam kb. 60-70 deka, ezzel a súllyal biztos voltam, hogy a szektor elején vagyok. Ezután jött a fekete leves, mert a hátralévő további négy órában már csak három vagy négy halat fogtam ezek közül volt egy szákolós dévér, amit a szemközti oldalról a nád elől fogtam és két kis bodorkát sikerült még fognom. 2 óra elteltével jöttek a hírek a szektoromból, hogy itt is egy nagy dévér, ott is egy nagy dévér, a szektor szélső verhetetlen annyi nagy dévért fog a túl partról. Megpróbáltam a rendelkezésre álló minden csalit különböző kombinációkban szemben a túlsó oldalt erőltetve egy nagyobb testű dévér reményében, de sajnos nem jött össze. A szektorban, aki egyetlen egy nagytestű halat fogott sajnos az mind megelőzött, ha nekem is sikerül fognom csak egyetlen ilyen halat a többi mellé biztos, hogy az ötödik hatodik helyen végzek.

A gyűrűs botos pályán tehát egyértelműen a nagy halakat kellett célba venni a túloldalon, anélkül esélytelen volt a helyzet, azok a versenyzők akikkel szemben tökéletesen volt a túloldalon szinte kivétel nélkül tudtak fogni nagytestű halat dévért, vagy esetleg compót, de ehhez nagyon nagy türelem és hit kellett, nekünk sajnos ez hiányzott, mivel az edzéseken ebből nem kaptunk ízelítőt. Másnapra erre készült a két versenyzőnk, akik még nem voltak ebben a szektorban. Volt itt még valami, mégpedig az, hogy a segítők azt látták a háttérből, hogy akik jó halat fogtak a csalit folyamatosan esetelték valamilyen dípellel, na ez az ami nekünk egyáltalán nem volt.

A rakós botos pályán Tibi 5. helyen végzett köszönhetően egy nagyobb testű kb. 40 dekás karika keszegnek amit a sok apró bodri és kis karika mellé fogott, az ő szektorát egyébként 6 kilóval nyerte egy angol, aki csak nagyobb dévéreket fogott, a második és harmadik már csak két kiló körül fogott, míg a negyedik 978 grammot tehát 1,5 dekával előzte meg Tibit. A szektort megnyerő személy mögött szinte végig ott volt a háttér emberünk, aki elmondta, hogy a versenyző egy fedeles boxból csalizott és etetett tehát szinte semmit nem látott abból amit a horogra, illetve a pohárba tett de az biztos, hogy a kupakot sűrűn tologatta és a gilisztavágó ollót is rendszeresen használta, illetve a topszettekét sűrűn cserélgette és variálta a víz áramlásának megfelelően. A szektor 23 versenyzőjéből 3 fő fogott dévért ők az első háromba voltak a többiek viszont apróhalakat fogtak és nagyon szoros volt a szektor innentől kezdve. Az E szektorban Béla a 14. helyen végzett kizárólag apró halat fogott 11 méteren horgászva. Az érdekessége a dolognak az volt, hogy az első óra végén még a szektor elején helyezkedett el 56 darab hallal, ezt követően teljesen eltűnt a hal előle és a későbbiekben szinte semmit nem fogott. Szerinte valamilyen ragadozó csuka vagy nagyobb sügér állt az etetésére és az elijesztette a kishalakat. Ebben a szektorban egyébként nem fogtak nagyobb testű dévért, ezért nagyon szoros volt a küzdelem, a szektort 1,7 kilóval egy német nyerte, mögötte egy helyi 1,6 kiló utána 1,5 kiló stb. A német versenyző folyamatosan bábót és csontit poharazott erről fogdosta a karika keszegeket, ezzel nyerte a szektorát.

A második nap:

Az elsőnap eredmények ismeretében úgy ültünk le, hogy mindenképpen megpróbáljuk a németeket megszorogatni és ledolgozni a 12 pontos hátrányunkat a dobogó megszerzése volt a cél.

A második napon helycsere történt, tehát 3 szektor került át a rakós botos pályára, ahol előző nap csak kettő volt, tehát jelentősen sűrűbben ültünk, míg a gyűrűsbotos pályán pont fordítva meglehetősen kényelmesen és szellősen ültek a versenyzők.

A szektor (rakós bot): Karcsi 1563 gr- szektor 5. helyezés

B szektor (rakós bot): Jómagam 218 gr- szektor 16. helyezés

C szektor (rakós bot): Kálmán 336 gr- szektor 8. helyezés

D szektor (gyűrűs bot): Tibi 186 gr- szektor 19. helyezés

E szektor (gyűrűs bot): Béla 697 gr- szektor 19. helyezés

Sajnos ez a kör sem sikerült jobban, mint az első forduló azt tudtuk, hogy a németeket nem sikerült megelőznünk, így a dobogóról biztos, hogy lecsúsztunk, de most már azon is izgultunk, hogy a negyedik helyen maradtunk-e. A második fordulót külön már nem elemezném, inkább csak az érdekességeket és a saját tapasztalataimat írom le. Karcsi az A szektorban négy órán keresztül szinte nem fogott semmit és a negyedik óra végén a 13 méteres etetésén végre volt egy elhúzás kapása a 2 grammos úszón, 18-as horog 07-es előkén, 2 szem pinkivel. Ennek bevágott és érezte, hogy csak ezt az egy halat kell megfognia és akkor nem lesz baj. Remegő kézzel és gyomorral kifárasztotta, majd megszakolta a fekete színű csodálatos dévért és a hátralévő egy órában már több kapása nem volt.

Én két helyet ettem meg a verseny kezdetén egyet 13 méteren ide szinte kizárólag csak élőanyagot tettem, bábót és vágott gilisztát, ezen kívül 5 tag hosszúságban két gombóc etetőanyag és kevés fagyasztot pinki keverékből álló anyagot ettem, valamint közvetlen közelbe a part menti növényzet szélébe néhány szem pinkit szórtam.

Az első félórán a rövidebbik etetésen próbálkoztam az eddig működő technikával és nagyon nehezen sikerült fognom két pici bodorkát és egy karikát, a három hal nem volt öt deka. Ezután próbálkoztam 13 méteren ahol fogtam egy kisebb sügeret és egy durbincot, de a süger nem számított, mert az csak 22 centi felett volt érvényes. Ezek után ettem újra a 13 méteres botra, majd az etetést követően szinte azonnal volt egy kapásom és éreztem, hogy egy testesebb halat akasztottam, ami a 0,8-as gumit szépen húzta. Sikerült megszakolnom a sügeret és úgy tűnt, sőt biztos voltam benne, hogy megvan az álomhatár 22 centi, így legalább a biztonsági halam megvolt, ekkor kb. 20 deka halam volt a szákban. Ezután ismét ettem a 13 méteres botra, de csak vágott gilisztát és bábót, majd egy negyedóra elteltével az úszóm mellett kb. 1 méterrel feljött egy csodálatos sötét színű dévér és hangtalan fordulással elmerült, ekkor biztosra vettem, hogy van előttem jó hal. Mindent feltettem egy lapra és innentől kezdve csak arra összpontosítottam, hogy a 13 méteres etetésről fogjak nagyobb testű halat. Variáltam a topszettekkel, a csalival, a mélységgel, az etetéssel, de sajnos nem voltam olyan szerencsés, hogy fogni tudjak, sőt kapásom sem igazán volt a későbbiekben, így a végén az egy sügerem és a néhány pici bodrim maradt. Közvetlenül mellettem, egy ír versenyző volt, aki a második óra végén fogott két szép dévért, szintén 13 méteren, ez is abba az irányba vitt, hogy biztosan van nagy dévér előtünk, de ő horogra tudta csalni valamiért, én meg nem. Ez az ír versenyző egyébként előző nap is velem volt egy szektorban és akkor másodok lett hét kilós fogásával, amiben szintén csak nagy dévérek voltak. A szektort egy angol nyerte 11 kilóval, ebben a szektorban egyébként 3 versenyző fogott nagytetű dévért utána jöttünk mi.

Este az eredményhirdetésnél tudtuk meg a végleges és hivatalos helyezéseket:

- 1.Írország 77 ponttal
- 2.Anglia 93 ponttal
- 3.Németország 103 ponttal
- 4.Magyarország 130 ponttal
- 5.Hollandia 148 ponttal
- 6.Belgium 148 ponttal
- 7.Olaszország 174 ponttal

Az eredményhirdetésen nagyon megtapsolták a 4. helyünket és jó volt azt érezni, hogy elismerik a teljesítményünket és visszavárnak minket jövőre is. Összességében értékelve nagyon örülök, hogy részt vehettem ezen a versenyen és büszke vagyok az elért negyedik helyünkre. Olyan versenyzőket, csapatokat előztünk meg, akik sokkal komolyabb háttérrel érkeztek, illetve év közben volt alkalmuk a tesztelésre, mert mint utólag kiderült rajtunk és az olaszokon kívül korábban mindegyik csapat volt edzeni a csatornán. Azt gondolom ez egy mérföldkő volt a mi kis rendőr közösségünk életében és nagyon sok hasznos tapasztalatot szereztünk, amit itthon is tudunk majd kamatoztatni. Abban is biztos vagyok, hogy horgásztudásunk nem marad el a többi nemzet rendőrei mögött, sőt egy hasonló pályán mint a hazai vizek előrébb végezhetünk volna, a nagy dévérek titkát azonban nem sikerült megfejtenünk, bár közelebb kerültünk hozzá. Még egy érdekesség a rakós botos pályán 48 pontot szereztünk, míg a feederes pályán 82 pontot, azt hiszem a számok magukért beszélnek és megvan, hogy elsősorban melyik az a terület ahol fejlődnünk kell.

Végezetül itt szeretném megköszönni a Csepeli Horgász Egyesületnek, kiemelten Deme Sándor úrnak, hogy támogatásukkal hozzájárultak, ahhoz hogy részt vehettem ezen a rangos versenyen, remélem az

eredményeimmel megfelelőképpen tudom ezt majd viszonzni és igyekszem az egyesületünk hírnevét minden versenyen öregbíteni.

Szabó-Petró Henriett beszámolója a 2011. évi Női Világ Bajnokságról

Az 2011-es Női Világ Bajnokság Olaszországban, Firenzében került megrendezésre. Ebben az évben a sportág minden kategóriája és korosztálya az olaszországi rendezésű, Horgász Világjátékok keretén belül mérhette össze tudását. Ennek köszönhetően, a Firenzében rendezett közös megnyitónak már-már karneváli hangulata volt. Az Arno folyón, két híd között lett kijelölve a pálya a női versenyzők részére. 17 nemzet vett részt a megmérettetésen. A magyar csapat tagjai: Barna Diána, Gyulánszki Nikolett, Ivancsó Zsuzsa, Kovács Hajnalka, és Szabó-Petró Henriett.

Az egy hetes edzés alatt kellett felállítani csapatkapitányunknak, Ambrus Tibornak és másodkapitányunknak, Barna Szilárdnak egy eredményes taktikát. Az edzések alatt bebizonyosodott, hogy a pályán nagy mennyiségű apró hal van, átlag 5-6 gramm, illetve előfordulnak szép pontyok, akár 5 kg felettiek is, illetve láttunk fogni 1-2 harcsát is más nemzetek részéről. Az apró halakból stabilan meg lehetett fogni 1,5 kg-ot minden edzésnapon, míg a nagy halak vagy jöttek, vagy nem. Nekem volt szerencsém egy majdnem 6 kg-os pontyot fogni, igaz sajnos csak az edzésnapon. A pontyot még bent ki kellett fárasztani, mert a part közelében akár 5-6 méterig elég sok volt a hínár. A verseny előtti edzésnapra már egyértelművé vált, hogy egyéni világbajnok nagy hallal lesz valaki, de ez valószínűleg a szerencsén fog múlni. A kb. 1,5 kg apró hallal viszont stabilan ott lehet lenni minden szektorban az első ötben, ez csapat szinten egyértelműen jobb eredményt hoz.

Elérkezett a verseny napja. Előző este elért minket egy front, és egy kis esőt is kaptunk, de ekkor ennek még nem tulajdonítottunk jelentőséget. Ahogy elkezdődött a verseny, a megbeszélte taktika szerint mind az öt szektorban elkezdtük gyűjteni az apró halakat. Talán még egy óra sem telt el, mikor Szili bácsi jelezte, hogy az én szektoromban már 7 db nagy hal van, meg kell próbálni nekünk is azt fogni. Sajnos nem sikerült, és sajnos a többi szektorban is szorították a lányokat a nagy halakkal. Végül csapatunk az első napi eredmények alapján a 12. helyen fordult.

Egész héten nem fogtak annyi nagy halat a pályán, mint ezen a napon. Valószínűleg a front hatására nőtt meg az étvágyuk. Kicsit csalódottan álltunk a következő nap elé, de bíztunk benne, hogy a szerencse most mellénk szegődik. És így is lett. Hamar kiderült, hogy nincs annyi nagy hal a pályán, mint előző nap. Az én szektoromat kivéve, mindenhol jól fogták a lányok az apró halat. Az utolsó órában még mind a négyen szektorukban az első háromban voltak. Közben mellettem egymás után akasztgatták a nagyobb nál nagyobb halakat. Balra kettővel az olasz fogott egy szép pontyot. Már meg is nyugodott, de ekkor a későbbi egyéni világbajnok holland lány is kivett egy kb. 7 kilogrammosat, és fél órára rá még egy kisebbet. Én csak nagy hallal tudtam volna előrébb kerülni a szektorban, de sajnos nem jött. A lányok jó eredményét is rontotta egy-egy az utolsó pillanatban beeső nagyobb hal. Összesítve ezen a napon csapatunk a világbajnok olaszokkal azonosan teljesített, vagyis, ha ez egy nappal korábban sikerül, az első helyen fordulhattunk volna. Így a 12. helyről a 6. helyre sikerült szépíteni eredményünket. A taktika jó volt, még egy kis szerencse kellett volna....